

BWV 22
Jesus nahm zu sich die Zwölfe Jesus wzięwszy z sobą onych dwunastu

Arioso

Tenor

Jesus nahm zu sich die Zwölfe und sprach: Jesus wzięwszy z sobą onych dwunastu, rzekł im:

Bass

Sehet, wir gehn hinauf gen Jerusalem, und es wird alles vollendet werden, das geschrieben ist von des Menschen Sohn.

Oto wstępujemy do Jeruzalemu, a wypełni się wszystko, co napisano przez proroki o Synu człowieczym.

Chor

Się aber vernahmen der keines und wussten nicht, was das gesaget war.

Lecz oni z tego nic nie zrozumieli, i było to słowo zakryte przed nimi, i nie wiedzieli, co mówiono. (Łk 18, 31 i 34; za Biblią Gdańską)

Aria

Mein Jesu, ziehe mich nach dir,
Ich bin bereit, ich will von hier
Und nach Jerusalem zu deinen Leiden gehn.
Wohl mir, wenn ich die Wichtigkeit
Von dieser Leid- und Sterbenszeit
Zu meinem Troste kann durchgehends wohl verstehn!

Jezu mój, iść mi kaź za sobą,
Podążać chcę za Twą osobą
Do Jerozolimy, gdzieś cierpień katusze.
Dobrze powagę czasu tego
Bólem i śmiercią Twą naznaczonego
Zrozumieć muszę!

Recitativo

Mein Jesu, ziehe mich, so werd ich laufen,
Denn Fleisch und Blut verstehet ganz und gar,
Nebst deinen Jüngern nicht, was das gesaget war.
Es sehnt sich nach der Welt und nach dem größten Haufen;
Sie wollen beiderseits, wenn du verkläret bist,
Zwar eine feste Burg auf Tabors Berge bauen;
Hingegen Golgatha, so voller Leiden ist,
In deiner Niedrigkeit mit keinem Auge schauen.
Ach! kreuzige bei mir in der verderbten Brust
Zuvörderst diese Welt und die verbotne Lust,
So werd ich, was du sagst, vollkommen wohl verstehen
Und nach Jerusalem mit tausend Freuden gehen.

Mój Jezu, kaź mi iść, a będę biec za Tobą,
Bo jak Dwunastu trudno jest mi pojąć,
Co się rozumem ludzkim nie da objąć.
Światem zajęty on i samym sobą.
Wrz z ciałem on w czas Twego przemienienia
Chce z Tobą trwać na góry Tabor szczytce,
Golgoty zaś widzieć nie czce, gdzieś w cierpieniach
Za ludzi oddał życie.
Ukrzyżuj więc z zepsutym sercu moim
Ten świat i wszystko, czego duch się boi,
Wtedy i mowę Twą zrozumieć łatwo będzie
I Jeruzalem Twe wraz z Tobą widzieć wszędzie.

Aria

Mein alles in allem, mein ewiges Gut,
Verbessere das Herze, verändere den Mut;
Schlag alles darnieder,
Was dieser Entsagung des Fleisches zuwider!
Doch wenn ich nun geistlich ertötet da bin,
So ziehe mich nach dir in Friede dahin!

Alfo moja i omego, dobro moje wiekuiste,
Przemienić chciej duszę moją i serce daj mi czyste.
Niechaj wniwecz się obróci,
Co się rodzi z marnej chuci!
A kiedy ma dusza pokonać ją zdoła,
Do siebie mnie zawołaj!

Choral

Ertöt uns durch dein Güte,
Erweck uns durch dein Gnad;
Den alten Menschen kränke,
Dass der neu' leben mag
Wohl hie auf dieser Erden,
Den Sinn und all Begehren
Und G'danken hab'n zu dir.

Uśmierć nas swoją dobrocią
I ożyw swą łaską na nowo.
Niech stary odejdzie już człowiek,
Nowego niech zrodzi Tve słowo,
Który tutaj już na ziemi
Za Tobą iść będzie myślami swojemi
I świata pokusy odrzuci.

Tłum. Paweł Piszczałowski